

udvist den største Naapasjelighed. En saadan sikker Kontrol med Kopieringen, Opklæbningen og Retoucheringen af hvert enkelt Eksemplar af Billedet, hvoraf mange Aftryk makuleres under de nævnte Processer og derfor tilbageholdes, er yderst vanskelig. En Medhjælperes Skodseløshed, ikke at tale om bebragerist Hensigt hos en saadan, kan saaledes tilintetgøre den tilsigtede Beskyttelse og trods Anmeldelsen gøre Retten til Reproduktion til Fælleseje. Den herom handlede Bestemmelse i Lovforslaget bør derfor bortfalde.

2. Foreningen mener dernæst, at det er en Selvfølge, at den beskyttede Eneret ogsaa bør komme den Fotograf til Gode, der for en andens Regning har frembragt et Fotografi, til hvis Udgivelse han har erhvervet Bestillerens eller anden rette vedkommendes Samtykke, og tillader sig at foreslaa, at en herom handlende Passus indføres i Lovforslaget.

3. Den i Lovforslagets § 41 sidste Stykke gjorte Forandring i Lov 24de Marts 1865, hvorved Eneretten ved bestilte Fotografier vil tilkomme Bestilleren, forekommer Foreningen at staa i fuldstændig Strid med hele det til Grund for Lovforslaget liggende Princip, nemlig: Indenfor en vis Tidfrist at sikre Fotografen Udbyttet af hans Produkt, og stænke dette til en med Hensyn til dette Spørgsmaal aldeles uvedkommende. Det forekommer Foreningen, at der herved vilde begaaes en stor Uretfærdighed mod Fotografierne og andrages ærbødigst om, at man i Stedet for bibeholder Bestemmelsen i Lov 24de Marts 1865, hvorefter ganske vist Bestillerens Samtykke udfordres, men hvor denne ikke selv kan faa Eneretten og altsaa heller ikke overdrage den til andre end den, der har optaget den negative Plade.

Foreningen tillader sig altsaa at foreslaa, at Lovforslagets § 41 erholde følgende Form:

„Den, som for egen Regning har frembragt et originalt Fotografi efter Naturen eller en fotografisk Gengivelse af et Kunstværk, til hvis Eftergørelse ingen har Eneret, samt den, der for en andens Regning har frembragt et Fotografi, til hvis Udgivelse han har erhvervet Bestillerens eller andre rette vedkommendes Samtykke, har for et Tidrum af 10 Aar Eneret til ad fotografisk Vej i Erhvervsøjemed at eftergøre det af ham forfærdigede Fotografi.

Eige med Fotografi og fotografisk Gengivelse anses enhver ved Ufsets Hjælp eller herved i Forbindelse med en ren mekanisk eller kemisk Virksomhed frembragt Gengivelse.

Er Fotografiet udført efter Bestilling af en anden, vil dennes Samtykke være nødvendig, ikke blot til at erhverve den nævnte Eneret, men ogsaa til at afhænde Aftryk af Fotografiet eller udstille Aftryk af samme offentlige“.

Kjøbenhavn, i Januar 1891.

Ærbødigst

Som Bestyrelse for dansk fotografisk Forening:

J. Petersen,
Formand.

Chr. Meuhaus,
Kassformand.

S. P. Steenbro,
Kasserer.

Johannes Petersen,
Fotograf.

Chr. Christensen,
Fotograf.